

Straffeloven vil efter udvalgets forslag fortsat ikke regulere spørgsmålet om, hvornår et område er folkeretligt anerkendt og således kan anses som et »fremmed myndighedsområde« i straffelovens forstand. Dette spørgsmål skal som hidtil afgøres efter de folkeretlige regler herom.

Begrebet »inden for et fremmed myndighedsområde« vil ligesom det gældende udtryk »inden for folkeretligt anerkendt område« omfatte handlinger foretaget inden for en fremmed stats territorium, herunder dens sø- og luftterritorium. Dette vil være tilfældet, uanset om der måtte kunne være tvivl om, hvilken stat eller regering der har højhedsretten over et givent territorium.

Begrebet »uden for et myndighedsområde« vil ligesom det gældende udtryk »uden for folkeretligt anerkendt område« omfatte handlinger foretaget på åbent hav eller i internationalt lufrum samt handlinger foretaget inden for landområder, som ikke er undergivet nogen stats højhedsret, f.eks. Antarktis.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 225-227.

3.2.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets overvejelser og forslag om territorialprincippet og flagstatsprincippet, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forlag til straffelovens § 6), og bemærkningerne hertil.

### 3.3. Det aktive personalprincip

3.3.1. Udvalget foreslår, at dansk straffemyndighed som hidtil bør omfatte handlinger foretaget i udlandet, hvis gerningsmanden er dansk statsborger eller bosat her i landet, jf. den gældende bestemmelse i straffelovens § 7 om det aktive personalprincip.

Udvalget foreslår i den forbindelse at videreføre sondringen mellem handlinger foretaget uden for *folkeretligt anerkendt statsområde* henholdsvis inden for et sådant fremmed område. Udvalget foreslår dog, at udtrykket »folkeretligt anerkendt statsområde« erstattes med udtrykket »myndighedsområde«, jf. ovenfor under pkt. 3.2 om det tilsvarende forslag vedrørende straffelovens § 6.

3.3.2. Udvalget foreslår, at kredsen af gerningsmænd omfattet af dansk straffemyndighed på grundlag af det aktive personalprincip fortsat først og fremmest bør omfatte *danske statsborgere*, herunder også personer med fast bopæl i udlandet (»udlandsdanske«).

Udvalget foreslår endvidere, at personkredsen fortsat bør omfatte udlændinge, der er *bosat i Danmark* og

således har fast tilknytning her til landet. Udvalget har i den forbindelse overvejet, om tilknytningskriteriet fortsat bør være knyttet til begrebet »bosat«. Dette begreb forudsætter, at den pågældende person har sit tilsigtede varigere ophold her i landet. Hermed indfortolkes i begrebet »bosat« både et subjektivt kriterium (dvs. om vedkommende selv har haft til hensigt/tilsigtet at have et længerevarende ophold) og et objektivt kriterium (dvs. om opholdet rent faktisk har været varigere).

Efter udvalgets opfattelse taler den øgede internationalisering og mobilitet for at anlægge en mindre restriktiv fortolkning af, hvornår en person har en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for dansk straffemyndighed i forhold til personens handlinger i udlandet.

Hertil kommer, at straffemyndighed på grundlag af det aktive personalprincip bl.a. skal medvirke til at sikre, at Danmark ikke bliver et fristed for personer, som har begået forbrydelser i udlandet, og som ikke kan udleveres – eventuelt fordi der ikke fremsættes udleveringsbegæring. Dette hensyn taler for at anlægge en lempeligere fortolkning af tilknytningskravet end hidtil.

På den baggrund foreslår udvalget en opblødning af det hidtil anvendte tilknytningskriterium således, at der fortsat opereres med såvel et objektivt som et subjektivt kriterium, men således, at straffemyndighed ikke nødvendigvis er betinget af, at begge kriterier er opfyldt. Dette indebærer, at manglende opfyldelse af det subjektive element (dvs. hvor gerningsmanden ikke selv har tilsigtet at have et længerevarigt ophold her i landet) kan opvejes af en stærk objektiv tilknytning til Danmark (dvs. hvor opholdet rent faktisk har haft en vis længere varighed) og omvendt. Udvalget foreslår, at en sådan opblødning sker ved at udvide personkredsen til også at omfatte personer, der ikke har egentlig bopæl i Danmark, men dog har et *lignende fast ophold* her i landet.

3.3.3. Forslaget indebærer, at en person, der ikke har intentioner om at etablere en permanent bopæl her i landet, vil kunne være omfattet af dansk straffemyndighed, hvis vedkommende faktisk har befundet sig i Danmark i en vis længere periode. Omvendt vil et ganske kortvarig ophold i Danmark (som i dag) efter omstændighederne kunne begrunde dansk straffemyndighed, hvis det er tilsigtet at være mere varigt.

Udtrykket »lignende fast ophold« vil f.eks. omfatte personer, der uden at have bopæl her i landet befinder sig i Danmark på et længerevarende ophold eller med henblik på et længerevarende ophold. Dette vil f.eks.